

a se deslavci. Întrebî che stpate sntă a chestea care suntă puse în peste altele, care aș differeile cîlori și differeile materiei, pe care le stribătem că cîte părțidem către centru și la? Îndî voi spune aceasta.

Și, aratănd că deputul lui Isaak spunea de susă aici că spusăinte, i zisese:

— Bezi această stpătă care se intinde nemizlochită deschelă a celulei pe care locuită, și care seamănă cu o foală miciată de apă și tără; aceasta este spata în care suntă îngropauți animalii care aș fostă creații înaintea omului, și care aș preparați locul săndre trăiesc omul și animalii pe care îi conpoasătem astăzi. Această stpătă, este produsul unei înnepăchiști, după deleviș; este un cheie comună de pămîntă veșteală, de nisip și de moară. Fără îndoială, această lume antideluviană, la care lipsescă încă mai multă și omul, își împlină perioada de existență, cîndă, de o dată, o revoluție a globului nostru deslocă apă, le aduce nevoie să se afle mai josă locurile de diferență asemenea animalui, le acoperă cătină, că moară, că nisip arătos, și că petricelile postorulite care să fie doar din cauza altă marfă a lumii din preajmă că apă. De acolo vine că aceste osseminte pe care le văză albinădă în mijlocul cărora suntă desfăcute apăle de altele, sfărămate, frânte... Eatăle acolo unde e apă, acoperite încă de către vală părăsiti... Aci, fără îndoială, era o căvernată unde animalii, spăimântați și cîndă simțiră tresebindă pămîntul să fie păcăolarele loră, cîndă au zis că apropiindu-se marfărea apeloră, aș refuza, și aș fi ră-